

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 23024

гр. София, 30.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ**

като разглежда докладваното от **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ** Гражданско дело № 20231110128196 по описа за 2023 година

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

гр. София, 30.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II Г. О., 156-ти състав в закрито заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и трета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВАСИЛ АЛЕКСАНДРОВ

като разглежда докладваното от съдия Васил Александров гр. д. № 28196/2023 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Подадена е искова молба от К. Е.С. срещу Главна дирекция „Жандармерия, специализирани операции и борба с тероризма – МВР“, като се твърди, че страните се намирали в трудово правоотношение по възникнало по силата на трудов договор № 32863-2098/27.05.2019 г., който бил изменян с допълнителни споразумения за длъжността „Системен оператор (завеждащ регистратура)“. Поддържа, че със Заповед № 4843-1727/03.05.2023 г. на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ, като било посочено, че длъжността е определена за заемане от държавен служител. Навежда доводи, че трудовото правоотношение било прекратено по времето през което бил ползван отпуск поради временна неработоспособност за периода 21.04.2023 г. до 05.06.2023 г. Излага съображения, че не са налице предпоставките на уволнителното основание по чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ, което обосновава подробно, като прави извод, че уволнението е незаконосъобразно. Сочи, че в случая не било спазено изискването за това как длъжността се определяла за заемането от страна на държавен служител. Твърди, че с оглед ЗАдм. конкретната длъжност можела да се заема по трудово правоотношение, тъй като същата била техническа, а не ръководна или експертна, поради което не можела и да бъде определена за заемането от държавен служител, като дори да било налице подобно постановление на МС, то последното било нищожно, което обосновава. Поддържа, че в случая не била налице разлика в трудовите функции, като invoира довод, че реалното основание за прекратяването на трудовото правоотношение било друго – съкращаване в щата, в които случай обаче работодателят щял да бъде задължен да извърши подбор по реда на чл. 329 КТ. Излага съображения, че в случая била налице хипотезата на предварителна закрила по чл. 333 КТ. Поддържа, че

последният пълен отработен месец, които предхождал месеца на уволнението бил м.02.2023 г., като размерът на БТВ бил за сумата от 1372,86 лева, поради което претендира заплащането на обезщетение за оставане без работа в следствие на незаконното уволнение в размер на 8237,16 лева за периода 03.05.2023 г. до 03.11.2023 г.. Прави доказателствени искания за приемането на писмени доказателствени средства, както и по реда на чл. 190 ГПК да бъде задължен ответника да представи фиш за работната заплата за м.02.2023 г. Иска уволнението да бъде признато за незаконно и да бъде отменено, както и да бъде възстановена на длъжността, която е заемала преди уволнението, както и ответника да бъде осъден да заплати дължимото обезщетение и сторените деловодни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба, като се сочи, че претенциите са допустими, но неоснователни. Твърди, че уволнителната заповед е законосъобразна, тъй като били спазени нормите на ЗМВР, за което изтъква подробни аргументи. Поддържа, че в щатното разписани била определена 1 бройка за длъжността, която била заемала ищцата, която в щатното разписани, което било в сила от 03.05.2023 г. била премахната. Навежда доводи, че уволнителното основание по чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ не предвиждало премахване на щата, но в случая ръководителя на администрацията има дискреция по отношение на щатното разписание, като следвало да се отчете факта на трансформация на отношението от трудово в служебно. Излага съображения, че въпросът дали и какви длъжности в администрацията да се заемат по трудово или по служебно правоотношение е по целесъобразност и в дискрецията на съответни ръководители и компетентни органи, поради което тази преценка на подлежала на съдебен контрол. Твърди, че в случая законът бил спазен, тъй като ищцата нямало как да остане да работи на длъжност, която вече не съществувала, като излага аргументи от правна страна. Поддържа, че промяната в щатното разписани била напълно съгласувана с ЗДСл. С оглед твърденията на ищцата за наличието за възможност за косвен съдебен контрол сочи, че актовете били законсъобразни, като съдът няма правомощие да обяви актовете за нищожни. Инвокира доводи, че длъжността е била трансформирана в такава за „младши експерт“, поради което имало съответствие във функциите. Развива съображения, че доводите за съкращаване в щата и необходимост от подбор не отговаряли на обективната действителност. Аргументира, че в случая предварителната закрила е била изключена, тъй като не се прилагала за процесното уволнително основание. Прави доказателствено искане за приемане на писмени доказателствени средства. Иска отхвърляне на предявените искове.

С оглед твърденията в исковата молба, отговора на искова молба, обратната искова молба и отговора на нея, съдът намира следното:

С оглед твърденията в исковата молба и отговора на искова молба, съдът намира следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначално, обективно кумулативно съединени конститутивни и осъдителен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

Тежестта на доказване, тоест задължението за установяване законността на уволнението носи ответникът по настоящото дело, който следва да установи пълно и главно (арг. чл. 154, ал. 1 ГПК) материалните предпоставки на уволнителното основание.

Законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение на основанията по чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ е обусловено от проявлението в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): – **1.** да е налице непреодолима причина от обективно естество за изпълнение на задълженията по съществуващо трудово правоотношение, което произтича от независими за работника или работодателя обстоятелства и **2.** компетентният орган да е прекратил трудовото правоотношение.

За да бъде уважен искът с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във връзка с чл.

225, ал. 1 КТ трябва да се установи, че в обективната действителност са настъпили три юридически факта: **1)** да е налице противоправно поведение на работодателя, изразяващо се в незаконно упражняване на потестативното право да прекрати с едностранно волеизявление съществуващото с ищеца трудово правоотношение; **2)** ищецът да е претърпял вреди под формата на пропуснати ползи, изразяващи се в невъзможността да полага труд по трудово правоотношение в продължение на шест месеца след уволнението и **3)** причинно-следствена връзка между незаконното уволнение и оставането без работа.

Ищецът следва да установи пълно и главно, че за процесният период е останал без работа в следствие на незаконното уволнение, а работодателят следва да установи, че уволнението е законно или че е заплатил дължимото обезщетение.

Съдът намира, че следва да допусне представените към исковата молба и отговора на искова молба писмени доказателства, тъй като същите са допустими, относими и необходими за разрешаването на правния спор.

По отношение доказателственото искане на ищеца по реда на чл. 190 ГПК, съдът намира, че същото е процесуално допустимо, тъй като е направено своевременно, а с оглед разпределената по делото доказателствена тежест, същото се явява и допустимо и относимо, поради което искането следва да бъде уважено.

Така мотивиран, Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на **21.09.2023 г. от 11,45 ч.**, за която дата и час страните да бъдат призовани, като им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца - и от писмения отговор и доказателствата към него, като съдът им указва в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото.

ДОПУСКА на основание чл. 312, ал. 1, т. 4 ГПК приложените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателствени средства.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190, ал. 1 ГПК ответника в срок до о. с з. да представи препис от фиш за работна заплата за м.02.2023 г.

УКАЗВА на ответника на основание чл. 190, ал. 2 ГПК, че при неизпълнение на процесуалното задължение, съдът на основание чл. 161 ГПК, може да приеме за доказано обстоятелствата за които страната е станала пречка за събиране на доказателства.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото!

НАСОЧВА СТРАНИТЕ КЪМ ПРОЦЕДУРА ПО МЕДИАЦИЯ.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга. Към Софийски градски съд действа Програма „Спогодби”, осигуряваща, за момента, безплатно провеждане на процедура по медиация, от която

страните също могат да се възползват. Повече информация за Програма „Спогодби” може да бъде получена всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от Мариана Николова - Съдебен координатор Програма "Спогодби" при Софийски районен съд тел. 02/8955 423; Юлиана Шулева - Съдебен координатор Програма "Спогодби" при Софийски градски съд тел. 02/9219 413 в Съдебната палата – гр. София (вход откъм ул. „Позитано”), тел. 9219 413 или от Мариана Николова на тел. 8955423 и ел. адрес: srogodbi@src-bg.org, както и в Центъра за спогодби и медиация, който се намира в гр. София, бул. „Цар Борис III” №. 54, ет. 2, в сградата на Софийски районен съд. Подробностите за Програма „Спогодби” включително и за естеството на процедурата могат да бъдат видени и на електронен адрес: <http://srs.justice.bg/srs/82-Програма%20%22Спогодби%22> .

УКАЗВА на страните, че при постигане на спогодба и в случай, че се нуждаят от съдействието на съда, за да бъде одобрена или се нуждаят от съдействие при организиране на срещата по медиация, следва да уведомят писмено чрез деловодството на състава, като посочат електронен адрес или телефон с оглед насрочване на заседанието за одобряване на спогодбата в максимално кратък срок.

УКАЗВА, че в случай, че ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца на основание чл. 238, ал. 2 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____